

Методичні рекомендації щодо виявлення, реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників з іншими органами та службами (відповідно до наказу МОНУ № 1047 від 02 жовтня 2018 року «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо виявлення реагування на випадки домашнього насильства і взаємодії педагогічних працівників із іншими органами та службами»).

Насильство над дітьми – це проблема, яка завжди існувала і скоріше за все, ще довго буде існувати в сучасному суспільстві.

Насильство над дітьми – це широке поняття, яке включає різні види поведінки батьків та опікунів, інших родичів, будь-яких осіб, які старші або сильніші. Постраждалою дитиною визнається не лише та, яка зазнала домашнього насильства, а й свідок (очевидець) такого насильства.

Жорстоке ставлення до дитини і нехтування її інтересам можуть мати різні види та їх наслідками завжди є серйозний збиток для здоров'я, розвитку і соціалізації дитини, нерідко й загрози її життю чи навіть є причиною смерті.

В наказі МОНУ № 1047 від 02 жовтня 2018 року акцентується увага на спостережливості педагогічних працівників закладу освіти, їх уважному ставлення до учасників освітнього процесу і вмінні вчасно помітити симптоми неблагополуччя в поведінці та настрої дітей та дається перелік видів домашнього насильства, їх ознак.

Психологічне (емоційне) насильство - це постійні або періодичні словесні образи, погрози від батьків, опікунів, приниження людської гідності, звинувачення в тому, в чому дитина невинна, демонстрація ворожості, нелюбові, а також ситуації, коли вимоги до дитини не відповідають її віковим можливостям. У психічному насильстві можна відокремити вербальне та емоційне насильство. Вербальне (словесне) чиниться у разі критики і докорів буквально за кожний вчинок. Емоційне насильство може відбуватися взагалі без слів за допомогою міміки, пози, поглядів, інтонації.

Ознаки психологічного (емоційного) насильства:

- відставання у порівнянні з однолітками у фізичному та соціальному розвитку; порушення мови, сну, прийому їжі;
- систематичне повторювання дій, зокрема - розкачування, смоктання пальців, кусання;
- відсутність зосередження та уваги;
- відсутність інтересу чи емоцій;
- депресія або віддаленість;
- агресія.

Фізичне насильство - дії або відсутність дій з боку батьків або інших дорослих, що шкодять здоров'ю дитини, порушують її розвиток і позбавляють життя. Це можуть бути тілесні покарання, удари долонею, стусани, опіки, задушення, грубі хапання, штовхання, плювки, застосування палиці, пасака, ножа, пістолета.

Фізичне насильство - це також і залучення дитини до вживання наркотиків, алкоголю, пропонування їй отруйних речовин або медичних препаратів, які викликають одурманювання, а також спроби задушення та потоплення.

Фізичне насильство майже завжди супроводжується словесними образами і психічною травмою.

Ознаки фізичного насильства:

- синяки або поламани кістки;
- відбитки предметів/предмета;
- синець або поріз, якому немає пояснень;
- залисина;
- боязнь дорослих, особливо батьків;
- агресія;
- боязнь фізичного контакту, такого як рукостискання, обійми, будь-якого дотику.

Зневага (нехтування) інтересами і потребами дитини (або економічне насильство) - відсутність належного забезпечення основних потреб дитини в їжі, одязі, житлі, вихованні, медичній допомозі з боку батьків чи осіб, їх що заміняють, у силу об'єктивних причин (бідність, психічні хвороби, недосвідченість) і без таких. Типовим прикладом зневажливого ставлення до дітей є залишення їх без догляду.

Ознаки фізичної занедбаності (незадоволення основних фізичних потреб дитини в їжі, одязі, гігієні, житлі):

- брудний та пошкоджений одяг, невідповідний до сезону;
- безсоння;
- недотримання гігієнічних норм;
- медичні проблеми, які не піддаються лікуванню;
- ховання або крадіжка їжі;
- відсутність або низький рівень соціальних навичок;
- бездоглядність;
- нездатність до навчання, невідповідність розумових здібностей віковим нормам.

Сексуальне насильство або розбещення дітей та інцест - це будь-які сексуальні стосунки/взаємодія з дитиною, в яких дитина використовується дорослим або іншою дитиною для задоволення сексуальних потреб. До сексуального розбещення відносять також залучення дитини до проституції, порнобізнесу, оголення перед дитиною статевих органів і сідниць, підглядання за нею, коли дитина цього не підозрює.

Ознаки сексуального насильства:

- таємність;

- надмірна зацікавленість чи обізнаність у сексуальній темі та предметах, що з нею пов'язані;
- надмірний прояв уваги до всього, що пов'язане з сексуальною темою;
- побоювання певної людини чи члена сім'ї;
- надмірна піддатливість;
- агресія;
- біль при сечовипусканні;
- ускладнення при ходьбі чи сидінні;
- нетримання сечі;
- анальний чи вагінальний свербіж, висипи, синці, кровотечі, біль.

Слід наголосити на тому, що зазвичай дитина-жертва страждає одночасно від декількох видів насильства. Складовою частиною практично усіх видів насильства є фізичне (побиття) та емоційне (загрози вбити або покалічити).

Насильство щодо дітей можна класифікувати і за такими ознаками:

- стратегія кривдника (явне або приховане);
- час (тепер чи в минулому);
- тривалість (одноразове, систематичне, таке, що триває роками);

Педагогічним працівникам доцільно звертати увагу також на ознаки, що вказують на ймовірність виникнення ризиків для життя, здоров'я та розвитку дитини.

Зокрема це ситуації, коли батьки або інші законні представники:

не цікавляться освітньою діяльністю дитини (не відвідують батьківських зборів, не контактують із педагогами закладу);

під час відвідування закладу освіти перебувають у стані алкогольного сп'яніння або під дією наркотичних речовин; наявні факти надмірного вживання алкоголю, наркотичних речовин, схильності до азартних ігор та відвідування ігрових клубів;

систематично проявляють агресивну поведінку до працівників закладу освіти, батьків інших дітей;

ігнорують рекомендації працівників закладу освіти щодо виховання дитини, що призводить або може призвести до затримки її розвитку, погіршення емоційного стану, здоров'я, соціальної ізоляції та інших несприятливих наслідків;

не дотримуються санітарно-гігієнічних норм та правил безпечної поведінки мають ознаки пригніченого психоемоційного стану, розладів психічного здоров'я, не забезпечують необхідного медичного догляду за дитиною, що може призвести до серйозних порушень здоров'я;

жорстоко поведуться з членами сім'ї (одним із батьків, іншою дитиною, іншою особою), з домашніми тваринами;

допускають перебування у помешканні, де проживає дитина, сторонніх осіб, схильних до вживання алкоголю, наркотичних речовин;

перекладають догляд за молодшими дітьми на інших.

Особливості поведінки батьків або осіб, що їх замінюють, яких підозрюють у жорстокості по відношенню до дитини.

- Суперечливі, сплутані пояснення причин травм у дитини і небажання внести ясність в подію.

- Небажання, пізні звернення за медичною допомогою або ініціатива звернення за допомогою виходить від сторонньої особи.

- Звинувачення в травмах самої дитини.

- Неадекватність реакції батьків на тяжкість ушкодження, прагнення до її перебільшення або зменшення.

- Відсутність стурбованості за долю дитини.

- Неувага, відсутність ласки і емоційної підтримки дитини.

- Стурбованість власними проблемами, що не стосуються здоров'я дитини.

- Розповідь про те, як їх карали в дитинстві.

- Ознаки психічних розладів в поведінці або прояв патологічних рис (агресивність, збудження, неадекватність і ін.).

У розділі III наказу МОНУ № 1047 вказані дії керівника та працівників закладу освіти у разі виявлення ознак домашнього насильства, зокрема:

п.2. Керівник закладу освіти забезпечує реалізацію заходів у сфері запобігання та протидії насильству:

1) проведення з учасниками освітнього процесу роботи щодо запобігання та протидії насильству;

2) організацію інформаційно-просвітницьких заходів із учасниками освітнього процесу з питань запобігання та протидії насильству, у тому числі стосовно дітей та за участю дітей;

3) організацію соціально-психологічного супроводу постраждалих;

4) визначення уповноваженої особи з-поміж працівників закладу освіти для здійснення невідкладних заходів реагування у випадках виявлення фактів насильства та/або отримання заяв/повідомлень від постраждалої особи/інших осіб.

3. Уповноважена особа закладу освіти (в нашій школі- соціальний педагог)

У разі виникнення підозри щодо домашнього насильства, жорстокого поводження з дитиною або якщо є реальна загроза його вчинення (удома, з боку однолітків, з боку інших) уповноважена особа зустрічається із дитиною, намагається розговорити, встановити контакт, довірливі стосунки та надає емоційну підтримку; дотримуючись принципу конфіденційності щодо постраждалої особи.

У процесі розмови уповноваженій особі необхідно з'ясувати терміни подій, які відбулися з дитиною, та можливості отримати їх опис.

Уповноважена особа закладу освіти повідомляє працівників психологічної служби закладу освіти, а працівник психологічної служби за потреби складає план корекційної роботи та здійснює соціально-педагогічний супровід з жертвою та її

кривдником та у разі необхідності перенаправляє до інших спеціалістів (психотерапевта, невролога тощо).

4. **Педагогічні працівники, медичний та господарсько-обслуговуючий персонал** закладу освіти у разі виявлення ознак чи факторів, що можуть вказувати на домашнє насильство, складні життєві обставини, жорстоке поводження з дитиною або ризику щодо їх виникнення стосовно дитини, передають уповноваженій особі закладу освіти, а у разі її відсутності - безпосередньо керівникові закладу освіти (директорові) чи заступнику директора інформацію про дитину з метою планування подальших дій щодо заходів для надання медичної, психологічної або іншої допомоги постраждалому.

5. У закладі освіти на інформаційному стенді та на офіційному веб-сайті має бути розміщено контактну інформацію уповноваженої особи закладу, організацій та установ, служб підтримки постраждалих осіб, до яких слід звернутися у випадку домашнього насильства:

КУДИ ЗВЕРТАТИСЯ У ВИПАДКУ НАСИЛЬСТВА

До територіального органу поліції або за телефоном 102.

До центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

До управління сім'ї та молоді районної, міської чи обласної держадміністрацій.

До громадських організацій, які надають допомогу постраждалим від насильства.

До психолога, соціального педагога, класного керівника тощо.

До близької людини.

На телефони «Гарячих ліній».

Національна дитяча «гаряча лінія» Центру «Ла Страда- Україна»:

0-800-500-333 (для дзвінків з мобільного, безкоштовні)

Національна «гаряча лінія» з протидії домашньому насильству (консультації юриста, психолога, соціального педагога):

116-123 (цілодобово та безкоштовно з мобільних телефонів),

0-800-500-225 та 116-111

Омбудсмен з прав дитини в Україні Микола Миколайович Кулеба:

(044) 255-64-50

Єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги: 0 800213 103, де можна отримати такі послуги:

інформацію про гарячі телефонні лінії з питань надання соціальних послуг та захисту прав людини, та установи, які опікуються відповідними питаннями;

безоплатну правову допомогу дітям, які перебувають у складних життєвих обставинах;

правові консультації;

зв'язатися з усіма центрами з надання безоплатної вторинної правової допомоги; отримати інформацію про їх місцезнаходження, контактні номери телефонів, інші засоби зв'язку.

Психолого-педагогічні правила організації спілкування між педагогом і здобувачем освіти, постраждалим від домашнього насильства.

1. Будьте уважними, відслідкуйте найменші зміни в поведінці, будь-які відхилення від норми. Пильної уваги педагогів і батьків вимагають різкі зміни в поведінці.

2. Перемикайте увагу на зміну успішності (не може довгий час працювати без відволікань й помилок через швидку втому).

3. Не поспішайте робити висновки, проявляйте терпіння, доброзичливість. Постежте, поговоріть з батьками.

4. Будьте об'єктивні не лише в оцінюванні, але і в ситуації, що склалася. Не піддавайтеся емоціям, почуттям, які заважають вирішенню проблеми.

5. Спостерігайте за психологічною атмосферою. Для цього необхідно:

- звертати увагу на поведінку дітей;

- розуміти вираз очей, їх міміку, жести;

- уміти зіставляти психологічну атмосферу сьогодення з учорашнім.

6. Щиро цікавтеся життям дітей. Відносьтеся співчутливо до їх думок і бажань: не чіпляйтеся, не намагайтеся переробити, не критикуйте, частіше хваліть!

Заходи щодо запобігання насильству:

Первинна соціальна профілактика насильства : надання інформації про насильство батькам, дітям, молоді, вчителям; вивчення правових норм стосовно поведінки в реальних життєвих ситуаціях, які можуть призвести до насильства; показ зразків застосування життєвих умінь та навичок щодо спілкування, знайомства, відпочинку, вибору життєвого шляху.

Вторинна соціальна профілактика застосовується до тих сімей, де зафіксовано чи спостерігається жорстоке ставлення до дітей, членів родини, домашніх тварин. Своєчасне виявлення таких осіб і надання їм психосоціальної підтримки і допомоги у напрямках: формування знань, життєвих умінь і навичок, необхідних для самозахисту від насильників; формування поняття про установи та організації, які допомагають потерпілим від насильства; зміна ставлення молодої особи до себе, свого місця у суспільстві, усвідомлення нею цінності свого життя і своєї ролі в ньому, а батьків - до дитини як суб'єкта власного життя.

Третинна профілактика проводиться з тими, хто постраждав від жорстокого ставлення, з метою навчання самозахисту; з тими, хто здійснює таку поведінку - як соціальне навчання і контроль, що є умовою збереження сім'ї, залишення батьківських прав тощо).

Соціально-профілактична робота з батьками щодо жорстокого ставлення до дітей складається з: батьківської просвіти (права та потреби дітей, права та обов'язки батьків щодо дітей, особливості розвитку дітей, родинного виховання, жорстоке ставлення до дітей і насильство в сім'ї - його сутність, наслідки, відповідальність); формування толерантності, життєвих сімейних умінь і навичок (комунікативних, прийняття рішень, прогнозування, управління собою).

Соціально-профілактична робота з педагогами в аспекті протидії жорстокому ставленню до дітей передбачає:

- учительську просвіту про права та потреби дітей, відповідальність вчителів за дітей; взаємодію вчителя з сім'єю учня; права, обов'язки і відповідальність батьків за дітей; сутність жорстокого ставлення до дітей, насильства щодо дітей в сім'ї та школі, відповідальність за них; професійну педагогічну етику, взаємодію суб'єктів захисту прав дітей;

- формування у вчителів умінь і навичок розпізнавати і виявляти жорстоке ставлення до дітей/насильство, толерантного ставлення до дітей з різних сімей, комунікативних умінь спілкування, майстерності управління собою і ситуацією, розв'язання конфліктів раціональним способом (тренінги, семінари, рольові та ділові ігри);

- усунення феномену професійного вигорання (навчання та організація правильного режиму роботи, сприяння професійного зростання, психотерапевтичні сеанси, консультації психолога, покращення психологічного клімату в колективі, створення кімнати емоційного розвантаження.

Просвітницька та профілактична робота серед здобувачів освіти

З метою профілактики насильства та надання допомоги учасникам конфліктних ситуацій фахівці психологічної служби:

- аналізують соціально-психологічний клімат в освітньому закладі в цілому і окремих класах (групах), дають рекомендації щодо його поліпшення та сприяють класним керівникам, іншим співробітникам освітнього закладу, учням та батькам в його поліпшенні;

- розпізнають в учнів і працівників закладу освіти проблеми в міжособистісному спілкуванні, адаптації до колективу, передумови до насильницької поведінки або віктимізації і надають їм своєчасну соціально-психологічну допомогу;

- здійснюють систематичне спостереження за учнями з особливими освітніми потребами, особливостями розвитку та поведінки, а також за учнями, що знаходяться на внутрішкільному обліку через порушення дисципліни або вчинення актів насильства; надають їм, їхнім батькам і класним керівникам необхідну консультативну допомогу;

- консультують педагогів, інших співробітників освітньої установи, учнів і їх батьків з питань запобігання агресивної поведінки, вирішення конфліктних ситуацій та надають необхідну психологічну та соціальну допомогу;

- проводять з працівниками освітнього закладу, учнями та їх батьками спеціальні заняття і тренінги з розвитку навичок спілкування, вирішення конфліктів, керування емоціями і подолання стресових ситуацій;

- беруть участь в розборі випадків насильства, оцінюють психологічний стан жертви, кривдника і свідків, і надають їм необхідну соціально-психологічну допомогу; у разі наявності показань рекомендують звернутися за професійною психологічною і соціальною допомогою та реабілітацією до відповідних установ;

- взаємодіють з фахівцями соціальних служб, центрів соціальної допомоги сім'ї та дітям, реабілітаційних центрів, медичних служб для надання допомоги постраждалим від насильства та іншим учасникам конфліктних ситуацій.

Одним із важливих заходів профілактики насильства в освітньому середовищі є формування у здобувачів освіти умінь і навичок розвитку і підтримки здорових міжособистісних відносин. Для цього до освітнього плану закладу, плану класного керівника варто включати заняття, які навчають дітей навичкам керування своєю поведінкою, шанобливого ставлення до однолітків і дорослих, конструктивного вирішення конфліктів, самостійного прийняття рішень.

Важливо, щоб також обговорювалися питання, пов'язані з сексуальним і репродуктивним здоров'ям і поведінкою за участю фахівців.

Корисні матеріали щодо запобігання та протидії насильству для використання в просвітницькій роботі (*Методичні рекомендації «Запобігання та протидія насильству», додаток до листа Міністерства освіти і науки України 18.05.2018 № 1/11-5480*)

1. Матеріали для використання в роботі щодо навчання дітей і підлітків життєвих навичок (психосоціальним компетентностям) можна знайти у вільному доступі на сайті ГО "Ла Страда-Україна" www.la-strada.org.ua або на сторінці в Фейсбук: <https://www.facebook.com/lastradaukraine>

2. Програма гуртків та факультативів "Особиста гідність. Безпека життя. Громадянська позиція" для учнів 7-10 Електронний ресурс зазначених матеріалів за посиланням: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/pozashkilna/protydia-torgivli-luydmy//7.pdf>

3. На допомогу педагогічним працівникам, які працюють із дітьми "групи ризику", корисними будуть матеріали, розміщеними на інформаційній онлайн-платформі "Центр знань" за технічної підтримки Дитячого Фонду ООН (ЮНІСЕФ) <http://knowledge.org.ua/>

4. Про те, як вчителям і батькам цікаво й зрозуміло донести підліткам інформацію про здоровий спосіб життя і безпечну поведінку - на порталі профілактичної освіти www.autta.org.ua

5. Рекомендації для батьків та дітей щодо безпечної поведінки. Сценарії інтерактивних занять для просвітницької роботи з дітьми щодо попередження сексуального насильства та сексуальної експлуатації можна знайти на сайті Всеукраїнської благодійної організації "Український фонд "Благополуччя дітей" <https://childfund.org.ua/publikatsii>